स्ती राजनि॰ स्तीत्वे गौरा॰ कीष्। **सन्द न॰ वृत्यते वृष्युते वा—वृष्य—वृत वा दन् नि॰।** १समू हे 8तनस्यं स्ती प्रव्यच्छ । प्राधिकायां स्ती इन्दावनस्। धन्दार वि॰ वृत्दमःकित कः - वर्ष । भनो इरे शब्द च॰।

द्वल्टारक पु॰ वृन्देन कायति कै-क। १देवे खमरः। स्नार्धे

क। श्रुख्य रमनोहरे च मि॰ श्रयूचपनौ पुःव्याहि।

धनरः। श्रद्यार्व्दसंख्यायां ज्योति । श्रेदारकन्यायां

विन्तिता स्तीवृनं जातमयाः तार रतम्। बटुकायां ग्रञ्ज

हधसान पुंची वृष-धान बहुक्ष । मतुष्ये विश्कौः। स्वियां डीष् । [चचाटिल। हिंधसानु पु॰ वृध-व्यात चसुक् च । १पुर्वे २पने १कती च हन्त न॰वृ−क्र नि॰सम् च। (वाँटा)फ बपलादिवन्त्रने खमरः हन्ति पंस्ती वृन्तमकति यज-यण्। वार्ताकी यद्यः।

हाध वृद्धी भाव पाता नुडि स्ट्रिंग उभ पन सेट वृता । वर्षते अप्टित् खब्भत् खब्दि ए वृतवत् वत्स्ति विद्विस्ति । चिद्ति क्वा वेट्।

हाध दीप्री भ जभ अव सेट्। वर्ष यति ते अवीव्धत् त व्यवदर्ग्ता

मालीवति खानजीव-वास् । बार्डु विके समरः ।

हडीच प्र- कर्मा अब् समान । जरप्रवे खमरः । व्हराजीव वि वृद्धिम् वधमर्थतः प्रवृक्षद्रवाधिषकामः

हिडिया इ नृद्री यथ्य द्याय चादम्। इतादीनां यं जा-राक्की पार्वनिधिको नान्दीवाचे नान्दीवाद्वशब्दे हस्सम्

ब्रिडिक्सा स्त्री वृद्धि+स्त्रार्थे क ! वृद्धिनामकी वर्धे शब्द्ष । इंडिजीविका स्रो कृतिकडूपा जीविका। ऋषदानादिषु पयुक्तधनेभ्यो ल भइपजीविकायाम्।

तञ्च दित्सतः। न वर्धते प्रयत्नस्य दमः गुद्धकं प्रतिश्व तम् इति । भुन्तवन्विमित्यनेन स्वाचितस्य गुप्ताधेईस्वा-बहारादेरपभोगे वृह्विभवती खुक्तम् । अतएव गौ-तमः 'भुक्ताधिनं वर्द्धते वस्तानङ्कारादिरिति" ख-ग्ट हीतञ्च टित्सनः प्रतिटातु निक्कोरधमणाँदुत्तम-चीवृद्धिकोभाद्वियान यदा ग्टल्लाति तदा तस्य करापि बृद्धिसिह्नादारभ्य न देवेलार्थः। तथा च वाज्ञवस्त्राः ''टोयमानं न स्टक्काति प्रयुक्तं यत् स्वकस्वनसृ। मध्यस्यस्यापितं तत्स्यादु वर्दतं न ततः परम् द्रितः। मध्यस्य स्वापित मिति विशेषणेनाधसर्गो यदि स्तिकटे स्यापर्यात तदा भवत्वे व वृद्धिरिति"। श्येषेयसम्बद्ध पु॰। १०धने च राजनि॰।

हर्दावन स्ती वृन्दावाः तपद्यार्थं तत्की डार्थं वा वनम् या॰ तः। मयुराय विकट वैना व श्रीयंभेरे गो को कस्ये धामभेरे वं कमाखांशा तथ (वेदारस) कचा नाम्ना वृन्दा तपः सिनीत्युपक्रमे 'वृन्दा यत तपसी मे तत्तु वृन्दावनं स्तरम् । इन्द्यात कता क्री इन तेन वा सुनि पुडून ! | राधाषो एयनामां च वृन्दा नाम खती खुनम्। तस्राः क्रीडा वनं रस्यं तेन वृत्दावनं स्टतस् ब्रह्मवै॰ जन्मः १७६। 'नित्वं वृन्दावनं धाम ब्रध्नायकोपरि संस्थि-तम्। पूर्णत्रज्ञास्खेत्रयां नित्यमानन्द्मध्ययम् । वैक्-बढ़ादि तदंशां इं खर्य वृत्दावनं भवि । गोलोकेवर्या ब यत्किश्चित् गोज्ञचे तत् प्रकीत्तिंतम् । वैज्ञग्ढादिवैभरं बत् दारकाया प्रकाशयेत् । यद्बद्धा परमैन्थं निला वृत्द्वनात्रयम्। तकात् लेबोक्यन्ध्ये त प्रका भन्येति विश्वता । यत् सामाधुरकं भान विव्योरेबान वज्ञभम् । अस्यानमधिकं नाम धेयं माधुरमस्हतम्। निगूदं परसं स्थानं पुर्वभ्यन्तरपंस्थितस् । यहस्यप्त-कनवाकारं माधुरमग्डचम्। विष्णुचक्रं परिश्वामः बाध वेषात्रमङ्ग्रतम्। वर्षिकापत्रविसारं रङ्ख-क्रमगीरितम्। प्रधानं दाद्यारश्वं माञ्चात्यं कथितं क्रमात् । भद्रात्रीश्वी इश्माय्डीरश्मद्वाप्ताबह् खटीर-काः । बद्धवंपन्नसदं कान्यं। मधु। वृन्दावनं १२ तथा। दार्यता वने संख्याः का चिन्छाः सप्त पश्चिमे । पूर्वे पश्च वनं मोक्तं तत्नास्ति गुद्धसत्तमम् । महावनं गोक्तनास्त रम्यं मधुवनं तथा। पूर्वे त पथ भट्राद्यास्तालाद्याः सप्त पविमे । खन्यश्रीपवनं पोत्तं कप्पाकी सारस्य बस्। कदम्बखिएक ने नन्दान नन्दी प्रतं तथा नन्द्नानन्द्खब्दच पानाशाशोकनेतकम्। समस्मिमादः कैल भरतं भोजनस्य सम्। सुस्रप्रधार्यनं वह्य इर्ष त्रेषशायनम् । त्रत्रामपूत्र दिक्षयामं चक्रभातुपुरं तथा सिंद्वतं विषद्श्वव वासक्रीडव धूषरम् । केसद्रुमं खरो-वीर सत्सुकञ्चापि नन्दनस्। इत्यमेव वने संख्यास्तिः श्रद्धीपवने अपृता। पूर्वीक्तं द्वादशारग्यं प्रधानं वन-सत्तमम्। तमोत्तरे चत्र्यञ्च वनञ्च सस्दाष्ट्रतम्। नाना विधर्सकीडानानाचीबासयस्यवस्। दस्रविसाट विसारर इस्क्रममीरितम्। यहस्यवसम्बं गोतु-साख्यं महत् पदम्। तलीपरि खर्णपीठे मग्रिमण्डप मिक्तम्। तत्र तत्र क्रमाहित् विदित्तु द्वमोरितम्। ब्रह्नं द्विचे मोक्नं परं बुद्धोचनोत्तम् । तिमन्